

sösiáurín

telf. 1 47 20. 1 18 20
box 76, 3800 Tórshavn

Útgevari: p/f sösiáurín
Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bláðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sösiáurín
Prent: Dimmalætting

STÓRT FRÍMERKI

TEY SEINASTU 14 árinu hefur javnaðarflokkurin sitið í landsstýrinum. Tey nógvu árinu hefur flokkurin havt uttanríkismál og harvið samráðingar við onnur lond um fiskirættindarsáttmálar um hendi.

TÁ SAMRÁÐINGAR hava verið uttanlanda hava vanliga trý politisk umboð verið við. Eitt umboð fyrri hvønn av teimum trimum flokkunum í landsstýrinum. Hesar sendinevndir hava verið mannaðar við úr trimum upp í einar fimm limir.

MEN ØLL HESI árinu hefur Dimmalætting leikað í um alment peningaoýðsl í sambandi við fiskirættindarsamráðingarnar. Bláðið hefur m.a. ført fram, at hesar samráðingar kundu avgreiddast við eini telefon-samrøðu ella við einum frímerki.

NÚ HAVA VIT SO fingið eitt nýtt landsstýri undir leiðslu av sambandsflokkinum. Sambandsflokkurin hefur lögmannin og harvið eisini tað málsøki sum eitur uttanríkismál.

OG HVAT UPPLIVA VIT so? Jú, fyrst til Íslands við eini sendinevnd uppá sjey limir og síðani til Bruxell eisini við eini sendinevnd uppá sjey limir. Tey politisku umboðini, sum í tíðini hjá undanfarna landsstýri vóru í mesta lagið trý, tykjast nú at vera vorðin fyra í tali.

UNDANFARNA landsstýri avgreiddi onkutíð íslandssamráðingarnar við at senda eina sendinevnd við tilsamans trimum limum yvir til Íslands. Í fjør varð fiskirættindarsáttmálin við Ísland avgreiddur við eini ella tveimum telefonsamrøðum. Og hinar uttanlandasamráðingarnar vórðu altíð avgreiddar við sendinevndum uppá fimm limir.

VIT KUNNU TÍ ásanna, at frímerkið hjá Dimmalætting er bæði stórt og dýrt. Almenna oýðslíð sum Dimmalætting hefur skrivað um, í sambandi við fiskirættindarsamráðingar uttan landa, er vorðið størri.

UM ÚRSLITINI fara at vaksa samsvarandi vita vit ikki enn. Men livst so spyrst.

Viðmerking til grein í Sösiáurini 10.1.80

OFML ber ikki hat til alt úr Danmark

Hóast mær ongantið hefur dámað huldufólk, kann eg í hesum føri ikki lata vera við at koma við nekrum rættleiðingum, so fólk ikki skulu fáa eina alt ov skeiva mynd av teimum víðurskiftum, ið valda innan føroyska vinstrarærluna í dag.

Vinstrarærlan hefur ongantið staðið serliga sterk í Føroyum og tó, at tey, ið hava áhuga fyrri progressivum arbeidarpolitikki, hava merkt eitt vist framstig hesi seinastu árinu, so restar enn nógv í, til hon kemur at standa eins sterk og í flestu grannalondum okkara, m.a. Danmark og Noregi.

Nú var hetta ikki ætlað, sum nakað verjuskriv fyrri OFML — tað er hesin felagsskapur uttan iva sjálvur mentur at gera. Men eg kann ikki lata vera við at koma við eini viðmerking til tað, sum kosmosocius nevnið sum eyðkendu tjóðskapar-kós OFML's nevniliga hatur til alt, sum kemur úr Danmark. Mær vitandi hefur OFML ongantið havt ein slíkan tjóðskaparpolitik — at føra ein tjóðskapar-

ligan politik — er ikki tað sama sum at føra ein tjóðskapar-fascistisk politik, hetta veit Kosmosocius ivaleyst fullvæl, og hann átti harafturat at vita, at OFML í fleiri ár hefur havt vinar samband við danskum arbeidarflokk.

Men áðrenn Kosmosocius hefur fingið tíð at gjørt seg lidnan at útspilla OFML, kemur hann við einum sparki til okkara frægastu tjóðskaparsinnaðu skald, sum hann háðar fyrri teirra »primitivu« yrking — sjálvur man hann neyvan rokka upp á øklaknútarnar á nekrum av hesum.

Nú var eg so heppin at vera við á summarleguni hjá OFML í summar og tó at eg ikki gloymti øllum rátt, sum har var at hoyra, so meti eg hetta at vera eitt sera gott tiltak fyrri at savna progressivur kreftir. Summarlegur av hesum slag er annars ikki nakað serføroyskt fyrbrigdi, men harafturimóti sera vanligt ímillum vinstra-hall fólk í norðanlondum.

Satankult-ritualir veit eg litið og einki um, so eg standi meg nokk best við at lata vera við at taka upp tjak móti »specialistum« á hesum øki.

Greinskrivarin kemur sjálvur inn á, at fólk verða noydd at fjala seg undir øðrum nevnum. Sjálvur dámar mær hetta, sum fyrrnevnt, sera illa, tó at eg væl skilji tey, sum av ótta fyrri at missa arbeidíð orsakað av persónligari politiskari áskoðan, noyðast at brúka dulnevni. Men harafturimóti haldi eg, at ein má kunna taka konsekvensin av sínum egnu orðum, hvat undirskriftin — Kosmosocius — ikki vitnar um.

Tá Kosmosocius hefur fingið luft fyrri nakað av sínum harmi mótegis OFML, brýtur hann aftur upp um armar og høgur í ein annan progressivan føroyskan felagsskap, nevniliga útisetafelagið Komm. Ú. í hesum føri hefur hann verið enn minni heppin, og var litið í hansara ákærum móti OFML, so er þúrt einki í teimum, hann kemur við móti Komm. Ú.

Komm. Ú. er saman við OFML í ferð við at gera eitt samgonguskjal felaganna millum, og verður hetta als ikki nøkur undirleggjan av felagnum undir OFML — langt í frá. Hartil er at siga, at so gott sum alt felagið stendur aftan fyrri hetta skjalið.

Annars er Komm. Ú. ikki farið í tviningar, og tað er einki sum bendur á tað borðið — ei heldur hefur nakað meldað seg út í protest móti hesum skjali.

At enda vil eg bert taka undir við Kosmosocius í tí, at vit mugu hava eina meiri visundaliga áskoðan á socialism og progressivan arbeidarpolitik sum heild enn higartil og fyrri alt í verðini ikki dogmatiska. Harafturimóti meti eg tað ikki at vera serliga skilgott ella »visundaligt« at leggja seg undir reyvina á einum øðrum politiskum flokki, sum t.d. VS.

Saksun 12/1—81
Hanus Hansen
Limur í útisetafelagnum
Komm. Ú.

Fremtiden i våre hender

Stadig hører vi at vi lever i en vanvittig verden. Alle snakker om at utviklingen må over i et annet spor. Men alt fortsetter som før.

Hvorfor gjør vi ikke noe for å rette på alt som er galt?

En av årsakene er at vi ikke vil innse at dette angår hver enkelt av oss. Vi er alle med på å skape den utvikling vi kritiserer. Ønsker vi forandring, må vi godta at det krever omlegging i vårt daglige liv.

En annen årsak er den håpløsheten som har grepet oss. Vi tror ikke egentlig at noe nytter, fordi kloke menn altfor lenge har fortalt oss at utviklingen ikke kan stanses.

En tredje grunn til at intet skjer er at vi bygger på falske forestillinger om virkeligheten. For å kunne utrette noe må vi ha et sannferdig helhetsbilde av den situasjonen vi står i.

Dette er bakgrunnen for Erik Dammann's bok:

»Fremtiden i våre hender«

Bokens 1. del beskriver hovedtrekkene i menneskets situasjon i dag, hvordan vi skaffet oss vår ledende levestandard, hvor-

dan det virkelige verdensbilde ser ut, og hva som nå er det største problem i menneskets historie. Utviklingslandsproblematik, u-hjelp og en rekke myter i den forbindelse blir også grundig diskutert.

Er du f.eks. klar over at 40–50 millioner mennesker i u-land dør hvert år av sult og mangelsykdommer?

Tallet er for stort til å fatte: 1000 ganger mer enn befolkningen på Færøyene, eller 1000 X 18 Færøyer! Eller tenk deg at Norges, Sveriges, Danmarks, Finlands og halve Englands befolkning skulle uttryddes av hungersnød på under et år. Hvert år.

Dessuten: 650 millioner barn i det tredje verden, 2/3 av alle verdens barn, vil aldri bli voksne alder slik forholdene er og vil vedbli å være der de lever.

Og: 800 millioner voksne mennesker er analfaseter og skal aldri få del av den virkelighet som er nødvendig for å realisere seg selv som mennesker.

Hvordan står det til med samvittigheten? Jo, u-landene har 100 millioner flere analfabeter enn for 20 år siden!

Hva er rettferdighet, hva er ansvar?

Bokens 2. del tar for seg vår del av verden, hvilke problemer vi har med vår overflod, økonomiske vekst og økte forbruk, og om det er menneskelig mulig og realistisk for den enkelte å forandre det materialistiske samfunn.

Konklusjonen er at vi ikke har lov til å spørre om det er mulig — vi kan hvis vi vil.

Det er mulig å løse menneskehetens hovedproblemer dersom vi kan få startet en ny økonomisk utvikling. Verdi-grunnlaget den bygger på er:

Medmenneskelighet
Alles like rett til et menneskeverdig liv
Ansvar for fremtiden og følgende grunnleggende forutsetninger:

1. Troen på at menneskeheten kan styre sin egen
2. Tillit til det vanlige menneskets vurderings-evne og overbevisning om den enkeltes ansvar for samfunnsutviklingen gjennom egne handlinger.

Boken »Fremtiden i våre hender« inspirerte til en folkeaksjon i Norge, en bevegelse som har vakt internasjonal oppmerk-

somhet og som har satt dype spor etter seg i norsk opinion og samfunnsliv.

Bevegelsen »Fremtiden i våre hender« har som overordnet mål:

Å arbeide for global rettferdighet og en løsning av den fattige verdens problemer, slik at det blir mulig for alle mennesker på jorda å leve at menneskeverdig liv.

3 forutsetninger er nødvendige for å nå dette målet:

1. At vi klarer å skape en ny livsstil og en samfunnsutvikling som legger mer vekt på menneskelige enn på materielle verdier.

2. At vi klarer å nå et lavere forbrucsnivå i de rike landene kombinert med en indre utjamning.

3. At deltakerne i bevegelsen selv ønsker å delta i endringsprosessen.

Boka »Fremtiden i våre hender« er en viktig bok, for deg, ditt miljø og dine børn.

Anne-Sophie Borge
og Kjell Kojan

Erik Dammann:
Fremtiden i våre hender
Forord av Arne Ness
Gyldendal Norsk Forlag,
Oslo 1977